

dicti anni 1645. Unde addendo credito eorumdem de Ferris firmato in ultima decisione sub dicta die 20. Februar. 1647. in summa scut. 5167. & baioc. 70. dicta scuta 2850. provenientia ex pretio Cimarellæ, & scut. 1434. propter duplicatam partitam decrementi monetæ ejusdem Cimarellæ scut. 70. ex geminata diminutione, monetæ fructuum census cum communitate Massacii, scuta 358. occasione erroris calculi circa fructus prædii Cimarellæ, & alia scuta 90. occasione alterius erroris calculi circa taxationem fructuum prædii Collis, creditum illorum de Ferris remanet in scutis 9972. & ba. 70. Ex quibus tamen cum debeant detrahi scuta 1290. & baioc. 70. propter decrementum monetæ in fructibus prædii Cimarellæ calculatis ad rationem monetæ Marchiæ Juliorum novem pro quolibet scuto, creditum dictorum de Ferris restat in scutis 8682. In quibus iidem de Amicis erunt condemnandi.

Cæterarum verò partitarum, quæ longa serie hinc inde, vel ad debitum Tutoris, vel ad ejus creditum fuerunt deductæ, nulla fuit habita ratio in præsentis inspectione in qua agitur dumtaxat de comprehensis in dicta decisione. Et ideò Domini dixerunt, quod de illis particulariter videretur.

Et ita utraque parte, &c.

DECISIO XLI.

R. P. D. CELSO.

Romana Dotis.

Veneris 5. Junii 1648.

SUMMARIUM.

- 1 Salvianum non competit sine credito.
- 2 Dotis constitutio aliter probari potest, quam per scripturam. Ex promissione oritur tacita hypotheca, n. 3. Argumentum quando est promissum à muliere: matrimonio constante, requirit solemnitates, n. 13.
- 4 Testibus ad invicem contrariis, fides non adhibetur. Inverisimilitudo facit, ut eis non credatur, num. 8. Reddendis bonam rationem creditur, num. 9.
- 5 Donatio summæ notabilis in dubio excluditur.
- 6 Creditor non est verisimile, quod diu differat exactionem.
- 7 Solutio notabilis summæ, non præsumitur facta sine quitantia.
- 10 Nemo præsumitur immemor salutis æternæ.
- 11 Exceptio format regulam in non exceptis.
- 12 Confessio superat omnem probationem. Præfertur testibus, n. 6.
- 14 Instrumentum est de substantiâ contractus, quando inter partes conventum extitit.
- 15 Testes non concurrunt cum instrumento.

Prosper Massaius, qui de anno 1630. matrimonium cum Victoria contraxit, constituta sibi à Julio Smiraldo Patre, dote scutorum 200. præcedens, quod Clarix Follana, pro dote pariter ejusdem Victoriæ, alia scuta 4000. promiserit, introduxit post novem annos, iudicium Salviani contra Moniales Sancti Josephi, hæredes ex testamento Claricis, & ab A. C. Locumtente, sententiam favorabilem reportavit, super

immessione in possessionem domus hæreditariæ ejusdem Claricis: Unde causâ appellationis mihi commissâ, dubitavi; An intret Salvianum, & proposito pluries articulo, illoque non resoluta, tandem Domini pro Monialibus responderunt.

Dum enim non docetur, de credito, & quidem claro, & indubitato cesset interdictum hujusmodi, ut tradit Pacific. de Salv. inspect. 4. cap. 4. & inspect. 5. cap. unico n. 34. Rota coram San. mem. Greg. decif. 67. n. 1. in recent. decif. 609. n. 1. part. 4. & in Anconitana Salviani interdicti, ultima Januar. 1618. coram Pirovano.

Creditum verò scutor. 4000. quod Massaius præterit sibi fuisse promissum, pro dote pariter ejusdem Victoriæ, existimarunt Domini non relevari: Nam licet constitutio dotis & possit aliter, quam per scripturam probari leg. cum citra 15. ibique gloss. verb. probanti. C. de jur. dot. Bald. conf. 461. n. 2. lib. 4. Mascard. de probat. concl. 568. num. 1. & seqq.

Et ex hujusmodi promissione dotis resultare tacitam hypothecam, & disponit text. in leg. unica §. & ut plenius Cod. de rei ux. act. Negusan. de pignor. part. 2. membr. 4. n. 25. cum aliis per Mantica de tacit. lib. 11. tit. 19. n. 1. vers. primum itaque.

Nihilominus testes ad id inducti, ultra exceptiones personales, & alios defectus; quos patiuntur, discordant inter se, in substantialibus, & sunt expressè sibi met ipsis contrarii. Nam primus in primo examine, dicit se ignorare cum quibus pactis, & conditionibus fuerit contractum matrimonium, & deinde repetitus, deponit dictum matrimonium tractasse, & conclusisse cum dote scutor. 4000. solvendorum post mortem Claricis, & cum aliis pactis per eum expressis; Negat Julium Smiraldu promississe relevationem, ad favorem Claricis, & in minuta, quam dicit de ejus ordine fuisse confectam, constat aperte de contrario: deponit, quod Clarix mandavit sibi, ut dicta Minuta conficeretur ad effectum stipulandi Instrumentum; alii verò dicunt Claricem recusasse semper Instrumentum conficere, ex quo la sua parola era più, che Instrumento publico; discordant ab ipsa Minuta, nam in illa debebat Clarix solvere fructus dotales: Testes verò negant Claricem quicquam voluisse solvere, durante ejus vitâ; omnes concludunt Claricem fecisse hujusmodi promissionem ob amorem, quo prosequeretur Victoriæ, & sic animo donandi, & in Minuta ipsa Clarix relevari debebat indemnis à Julio Patre ejusdem Victoriæ; unde, attendit & tali contrarietate prædictis Testibus nulla fides adhibenda venit, cap. licet causam ibique gloss. verb. contradicunt, & communiter scribentes de probat. Butrius in cap. in nostra n. 5. ubi Abb. n. 3. de Testib. Cephal. conf. 98. nu. 37. Rot. coram San. mem. Gregor. decif. 298. nu. 3. & dec. 510. nu. 2. Buratt. decif. 367. n. 8. & decif. 498. nu. 5. & fuit dictum in Januen. Alimentorum 3. Julii 1645. coram R. P. D. meo Melio.

Inverisimilis etiam visa fuit Domini depositio dictorum Testium: Tùm attenta excessivitate summæ scutor. 4000. quam asserunt fuisse promissam à Clarice penitus extranea, & quæ nullam habebat necessitatem dotandi, ad text. in l. cum de indebito, ff. de probat. Mantica. de tacit. lib. 13. tit. 22. nu. 8. ad fin. cum adductis per Rot. in decif. 69. n. 5. & 6. par. 7. rec.

Tùm taciturnitate in petendo per spatium circiter annorum & decem, Menoch. de præsumpt. lib. 2. præsumpt. 91. n. 7. & seqq. Aym. conf. 148. num. 12.

n. 12. Gozzadin. consil. 8. n. 46. in fin. Surd. dec. 105. n. 4. Rot. coram San. me. Greg. dec. 521. n. 1. Reatina depositi post Marches. de commiss. tom. 2. fol. 148. n. 3. & in rec. decif. 244. n. 8. part. 6.

Tùm etiam ex negligentia in conficienda, & reponenda scriptura, & cum tamen de summa minori scutor. 2000. fuerit initum Instrumentum publicum, ut bene in proposito arguit Soccin. consil. 44. num. 4. vers. Item non est verisimile, & nu. seq. lib. 4. Rot. dec. 239. nu. 13. part. 4. tom. 2. recen. & decif. 259. n. 6. & dec. 290. n. 10. part. 6. & faciunt deducta in Romana Pecuniaria 18. Martii 1647. coram R. P. D. meo Royas.

Inverisimilitudo autem facit, ut Testibus non veniat adhibenda & fides, l. ob carmen, §. fin. ff. de testib. Jas. in l. si extraneus, n. 8. ff. de cond. caus. dat. Abb. in cap. quia verisimile n. 3. vers. nota quod contra testes, & ibi Felin. n. 4. de præsumpt. Alex. consil. 44. n. 4. vers. tertia causa, lib. 4. Rot. coram San. me. Greg. dec. 510. n. 4. Baratt. dec. 175. n. 11. & 23. & in rec. decif. 259. n. 13. part. 6.

Et ultra prædicta dantur duo Testes, pro Monialibus examinati, qui nedum excludunt promissionem hujusmodi, sed ulterius deponunt eandem Victoriæ pluries, & pluries conquestam fuisse, quod nec inter vivos, nec in ultima voluntate quicquam habuerit à Clarice Follana, & quod mater Prosperi publicè lamentabatur de modicitate dotis, per filium obtentæ; quod utique non fecisset, si præteritam promissionem scutor. 4000. fuisse confectus; quibus propterea Testibus, tanquam informatis, ac reddendis bonam, & concludentem rationem dicti, omnino est standum, ut in his terminis consulit Soccin. jun. consil. 12. n. 21. vers. tanto magis, & nu. seq. lib. 2. Surd. consil. 196. n. 64. Rot. dec. 42. n. 4. part. 4. tom. 2. recen. & dec. 69. n. 47. vers. bisque Testis, & decif. 237. n. 7. part. 7. maxime cum illorum depositio coadjuvetur & ex testamento Claricis, quæ constituta in articulo mortis omnia ejus debita, quantumvis minima, expressit, & per hæredem solvi mandavit; & tamen, ne verbum quidem protulit de hac dote, de qua certè mentionem fecisset, si in rei veritate se agnovisset obligatam, cum nemo præsumatur & immemor salutis æternæ, ad text. in l. ult. C. ad leg. Juliam rei, Castren. conf. 301. n. 4. vers. Quia non est verisimile, lib. 1. Mantica. decif. 363. nu. 5. Duran. decif. 195. n. 7. & decif. 352. n. 9.

Ac etiam ex testamento Julii, qui mandavit Victoriæ ejus filiæ, & hæredi ab eo institutæ, ne præfatus Moniales molestari permetteret, nisi pro debitis Claricis ab eo solutis, & sic omnem aliam causam excludit ex vi exceptionis, & quæ firmat regulam in contrarium, l. in iis, ff. de legib. Rot. coram Buratt. decif. 391. n. 3.

Et demùm concurrunt confessio utriusque conjugis, quod hujusmodi matrimonium fuerit contractum, & consummatum cum sola dote scut. 200. consistentium pro majori parte in subsidiis dotalibus, ut ex instrumento sub die 27. Januarii 1630. ibi, Cum sit, quod fuerit contractum matrimonium, illudque postea consummatum cum dote scut. 200. volentes propterea pro cautela, & securitate D. Victoriæ, ne ir actu temporis reperiat in dotata instrumentum conficeretur. Quæ confessio & superat omnem aliam probationem, l. cum tela 2. Cod. de trans. leg. generaliter C. de non num. pecun. cum vulg.

Et ex hujusmodi Instrumento inferebant etiam Domini præteritam promissionem scut. 4000. nullo modo sustineri posse, etiam quod esset sufficienter probata, nam cum matrimonium fuisset contractum, perfectum, & consummatum cum sola dote

scut. 200. quicquid promissum fuit, etiam sub titulo, eo nomine dotis, & continet expressam donationem, & subjacet solemnitatibus statutis, cum cesset in eo ratio, l. fin. C. ad Velleian. ut bene in proposito concludit Gabr. conf. 10. per tot. lib. 1. Casan. conf. 504. n. 36. Rot. cor. Coccino dec. 433. n. 3. & dec. 479. n. 4. & 5. & in rec. dec. 240. n. 3. p. 7.

Quod eo facilius venit dicendum, ex quo partes ipsæ agnoscentes hujusmodi veritatem, ordinaverunt minutam, cum insertione earumdem solemnitatium, ut patet ex lectura ipsius, ibi, Volens modò dicta Clarice omnia, quæ verbis tractata, & conclusa fuerunt in scriptis, & publicum instrumentum redigere; & cum ipsa sit mulier, & non ignoret hujusmodi contractum indigere solemnitatibus statutariis, quo casu contractus non dicitur perfectus ex ipsarum partium voluntate & intentione, nisi postquam fuerit celebratum instrumentum; quia tunc dicitur de substantia & ob necessarium dictarum solemnitatum interventum, sive ex legis dispositione, sive ex earumdem partium conventionione, Rot. dec. 520. n. 4. part. 2. rec. & dec. 199. n. 9. & 10. part. 6. & dictum fuit in Ceseaten. censuum 3. Junii 1644. coram R. P. D. meo Corrado.

Non obstat, quòd Testes pro Prospero examinati, dicant matrimonium fuisse contractum, & conclusum cum dote scut. 4000. quia illi non possunt concurrere cum instrumento publico, l. census 10. ff. de prob. glo. in c. 3. loco verb. testium eod. tit. Rot. in Placent. Beneficii 29. Maii 1648. coram me, & multò minus cum confessione partis jurata, quæ non admittit probationem in contrarium, Dec. in l. 2. §. creditum n. 18. ibique Jas. in fin. ff. si cert. per. Aym. conf. 171. n. 10. Casl. de Grass. dec. 6. n. 2. de testib. Caputa. dec. 283. n. 6. & 7. part. 3.

Et ita utraque parte decifum, &c.

DECISIO XLII.

R. P. D. GHISILERO.

Viterbien. Redditionis rationis.

Merc. 10. Junii 1648.

SUMMARIUM.

- 1 Tutor ante redditam rationem, nec debitor dici potest, & n. 9. Et de ratione, n. 2. Constituit salarium factori n. 5. Repetit expensas pro pupillo factas, quando similes pro se fecit, n. 6.
- 3 Alimenta pupillo nobili taxantur, in scutis viginti mensuris.
- 4 Venationis usus convenit habenti jurisdictionem.
- 7 Exceptio unius partite præsupponit inclusionem aliarum.
- 8 Liquidi executio non retardatur propter illiquidum.
- 10 Periti errantis relatio non attenditur.

SUccepta tutela, & cura de an. 1622. quondam Co. Ludov. & aliorum de Marcianis, ab Alex. de Marcianis, sub obligatione Camerali, de restituendo reliquatum, quam gessit usque ad an. 1632. administrando totum patrimonium dictorum pupillorum; à d. Ludov. fratribus suis prædefunctis, De an. 1636. pro redditione rationis contra dictum Alex. fuit motum iudicium, in partibus, deinde coram bo. me. Motmano, in cujus locum fui subrogatus, ac lite pendente, fuerunt electi Periti: Interim defuncto d. Ludov. cui successit Marchionissa Catharina ejus Mater, de consensu partium, fuit deputa-

deputatus tertius Peritus, Ant. Alifer, qui retulit d. Tutorem Alex. remanere debitorem sc. 46766. cum quibus sunt compensandæ expensæ pro alimentis dd. pupillorum, arbitrio S. Rot. taxandis; & quia etiam compensatis dd. expensis alimentorum, prætendebatur à Marchionissa remanere debitorem d. Tutorem proposui dubium, an, & pro qua summa esset relaxandum mandatum; quod fuit negativè resolutum.

Nam Tutor non potest dici debitor pupilli, seu quivis alius administratorum ad reliquatam conveniri, nisi integrâ redditâ ratione administrationis, & omnibus partitis hinc inde discussis, Anchar. *conf. 235. n. 1. in fin. Alex. conf. 192. n. 1. & 2. lib. 7.* quia incivile esset condénare, non considerata tota causa administrationis, sicut judicare non perspecta tota lege, cum rationes sint individuas, & antequam integræ reddantur de reliquatu non constet, ut devenitur ad relaxationem mandati, Escobar. *de ratiocin. c. 2. n. 12. & 19.* Multæ autem partitæ ad creditum Co. Alexand. relictæ sunt in suspensio; Et primò alimenta præstita à Co. Alex. d. Ludov. & Didaco fratribus, ac Constantiæ forori, ut ex relatione d. tertii Periti, ibi, *se li doverano far buone le spese degli alimenti conforme saranno tassate dalla Sac. Rota, &c.* Quorum quantitas respectu d. Ludov. in summa scut. 20. quolibet mense usque quo pervenerit ad an. 20. est verisimilis, comprehensio expensarum Pædagogii, & unius famuli necessariorum instructioni, curæ, & servitio Nobilis juvenis, l. cum plures §. cum Tutor. *ff. de admin. tut. & de Pedogogo Rota in Macerata. redditionis rationis 20. Feb. 1647. §. cum tutor, coram R. P. D. Melio. Cavale. de tut. n. 235.* sicut etiam expensæ sc. 35. in singulis mēibus pro duobus annis, & 10. mensibus mansit sub cura post 20. annum habita ratione famulorum, equorum, & canum venatorum congruentium juveni habenti jurisdictionem in duobus Castris, inter se distantibus, ut ad ea possit accedere, cum debito decore. Venationis autem usus necessarius videtur, pro implicandis juvenibus Nobilibus, ne ludis, aliisque illicitis applicentur, *Jal. sup. prag. de antefac. Tribunal. 27. n. 382. fol. 182.* fuerunt præterea in suspensio relictæ expensæ factoris, & equi pro illius servitio necessarii in scutis sex quolibet mense, Escobar. *de ratiocin. c. 27. n. 35. vers. advertendum. Menoch. conf. 228. n. 26.* fructus, & census & societatum officiorum initaru per d. Tutorem ex causa communi solvendo dotem d. Francisæ sororis, & Amitæ respectivè, Basilio illius 2. Viro; refultat enim bona fides, ex quo fecit idem pro se, l. cum plures, §. quæ bona fide, *ff. de admin. tut. Guttier. de tut. p. 2. c. 1. n. 129.* Rot. coram bo. me. *Burrat. dec. 239. n. 5. vers. scuti,* ultra alias distinctè relatas in bilancio dicti tertii Periti, de quibus in *sum. Co. Alex. n. 1. & 3. calculatis in scut. 8055. 60.*

Nec dicatur quod d. expensæ, exceptis alimentis prætenfis in scut. 3590. sint calculatæ ad creditum Co. Alex. ut in relatione tertii Periti, ibi, *trouo restare debitore il Sr. Conte Aless. in sc. 46766. con li quali si doveranno far buone le spese degli alimenti, exceptio* 7 *¶* enim unius partitæ præsupponit aliarum inclusionem, *Aym. conf. 214. n. 1. Rot. dec. 145. n. 6. & dec. 391. n. 14. p. 1. rec. & clarius, ibi, e per che da molte partite poste in credito al S. Co. Alessand. ne pretendono le giustificazioni, l'ho posto in credito conditionate, benche siano calculate come liberi.* Undè si adhuc expectata liquidatione alimentorum condemnandus esset Tutor pro reliquatu in scut. 1070. multò magis dum essent liquidata, quæ frustra expectatur in d. summa, quæ superat receptum, *Surd. dec. 184. n. 4. Rot. apud Zacch. de oblig. Cam. secundum ultimam impress. dec. 166. n. 4. & 5.* quia quemadmodum ali-

menta, quæ posita in eodem Bilancio cum aliis expensis, non sunt detractæ de d. reliquatu, ita nec alia, alias bis detraherentur alimentorum expensæ; quod convincitur ex lectura totius bilancii facti à tertio Perito, & pro exemplo inserviat admissio partitæ expensarum an. 1628, ibi, *havere scut. 2866. di. di moneta in somma discussi 3220. 90. per diverse spese è pagamenti 7354. 97. sono per le partite controverse, le quali si remittono da deciderfi.* Undè uti reje- & ad decisionem non fuerunt calculatæ, & propterea cum partitæ in suspensio relictæ sc. 8055. de quibus, in d. Bilancio, superent reliquum sc. 4676. donec isti discutiantur; non est locus relaxationi mandati pro prætenso reliquatu sc. 1076. ne gravetur Tutor, respectu quod retinere posset, quamvis constet clarè de receptis per d. Tutorem ad pupillos spectantibus, *Grat. dec. 179. n. 1. Ant. de Amar. var. resol. lib. 2. ref. 59. n. 13. Rot. d. 727. n. 5. p. 2. rec.*

Ultra quod cum in pluribus partitis d. Peritus erraverit, & ut in partitis de an. 1626. scut. 8. *sum. Co. Alex. n. 3. ibi, queste non si menano buone per che secondo si vede sono state poste duplicate per che poco di sopra si vedono l'istesse, & per il medesimo effetto.* Et tamen istæ sunt anni. 1625. & sic non sunt duplicate, uti diversi anni, quod apparet ex lectura earundem partitarum, ejus relationi standum non est, l. 2. C. de jur. *fisc. ubi Bart. potuit enim errare, & gravare etiam in aliis, Montan. de tut. c. 38. n. 88. Amat. in d. l. n. 49. & 65.* Et ita, &c.

DECISIO XLIII.

R. P. D. PEUTINGERO.

Romana Fideicommissi de Compagnolis.

Veneris 26. Junii 1646.

SUMMARIUM.

- 1 *Egidiana intrat in possessorio, inter laicos. Ut evitetur injustitia notoria non requiritur n. 7.*
- 2 *Immissio fideicommissario ex quibus conceditur.*
- 3 *L. cum Avus C. de fideicommiss. dispositio, quando non intret.*
- 4 *Mulier alia bona præter dotem habere non præsumitur.*
- 5 *Legitima non detrahitur à non consciente inventarium, qui alienavit.*
- 6 *Retentio ex illiquido, non datur.*

Domini dixerunt sententiam A. C. concedentem immissionem in possessionem domus, de qua agitur, sororibus de Compagnolis fuisse validam, & justam, & idè Egidianam intrare, & quia versamur in possessorio inter personas laicas agitatur super re prophana, *Rota coram Burrat. dec. 63. n. 1. & in recent. dec. 80. n. 1. p. 4. tom. 3. Seraph. dec. 603. n. 1.* Validitas enim ex requisitis in *dec. 260. part. 2. Caput. colligitur, & justitia patet ex testamento Elenæ matris harum sororum, vocantis eas ad fideicommissum constitutum, super hac domo, post obitum Joannis Angeli, earundem fratris; cujus obitus cum fuerit probatus unà cum obitu Elenæ, in possessione ejusdem domus, & cujus identitas probatur ex ipsius Joan. Angeli hæredis gravati, propria confessione, & ex testibus, *summ. num. 4. & sufficienter leviores probationes, Rot. dec. 459. n. 3. part. 1. recent. & dec. 119. n. 4. part. 2. dec. 125. num. 4. part. 6. recent.* His mulieribus tanquam fideicommissariis concedenda est*

DECISIO XLIV.

R. P. D. VEROSPPIO.

Romana fructuum Censûs.

Luna 16. Novembris 1648.

SUMMARIUM.

- 1 *Fructus dotis in pecunia consistens soluto matrimonio exigi non possunt.*
- 2 *Dictio, super, importat hypothecam.*
- 3 *Æquitas l. curabit C. de act. empt. non militat favore tertii creditoris.*
- 4 *Census constitutio etiam sine scriptura probatur. Ex solutionibus fructuum per longum tempus constituto probatur, nu. 5. Nomen cuicumque præstationi annuæ convenit, n. 11.*
- 6 *Causæ mutatio unius contractus in alium non præsumitur.*
- 7 *Referendi non creditur non constro de relato.*
- 8 *Relatum magis attenditur, quam referens.*
- 9 *Accollatio causam præcedentis obligationis non mutat.*
- 10 *Probatio præsumptiva contrariis probationibus eliditur.*
- 12 *Veritas potius attenditur, quam denominatio contractus attenditur.*

In instrumento venditionis vineæ, extra Portam Angelicam constituta, Jo. Bapt. Baccius ejusdem Dominus cum Petro Brunorio emptore convenerat, ut in computum pretii teneretur dotem scut. 500. cautum super vinea, eveniente casu restitutionis, Lucretiæ uxori persolvere; interim verò annum redditum scut. 37. cum dimidio, juxta dispositionem statutorum Urbis super fructibus dotalibus sancitam; pacto insuper adjecto, quod eadem scut. 500. quoties restitui contingeret, investiri deberent in censu vel locis montium non vacabilibus, qui pro evictione vineæ defervirent. In successivis postmodum venditionibus, cum idem annuus redditus ab hærede primò Brunorii; ac singularibus deinde successoribus in vinea, accollatus fuisset sub expresso nomine census; Petrus Andreas ultimus ex his super indebita fructuum solutione judicium instituit coram A. C. quo pendente in judicio manutationis, per hæredes Lucretiæ intentato, succubuit. Delata proinde mihi causa, dubium proposui; an fructus debeantur, & eos indebitos esse DD. censuerunt, quia à primæva origine proveniebant ex titulo dotis consistentis in pecunia, quo per obitum Lucretiæ extincto, * iidem ab illius hæredibus, absque usurarum labe, exigi non poterant, ut notant DD. communiter in *cap. salubriter de usur. & ibi Innoc. nu. 1. & 2. Host. n. 5. & 6. Jo. Andr. n. 4. Bart. in l. at qui nature, §. non tantum, n. 2. ff. de neg. gest. & l. in Insulam, §. usuras ad finem, ff. solut. matrim. Rot. coram Mant. dec. 171. n. 4. & 607. n. 13. p. 4. tom. 3. recent. & in Romana pecuniaria, 7 Junii coram Eminentijs. D. Card. Hieronymo Verospio.*

Neque iidem fructus peti poterunt, uti debiti ex vinea, pro fundo dotali constituta, vel ex æquitate l. curabit C. de act. empt. in hac facti specie propemodum militantis, qua annuus ille redditus ad computum pretii supponitur accollatus: Ex instrumento enim apparet, dotem fuisse in quantitate sancitam, & solum asscuratam super vinea, quæ inde censeretur non potest pro fundo dotali * confli-

est immissio in vim, l. fin. C. de edit. Div. Adr. *roll. Rota dec. 237. nu. 1. part. 1. & dec. 37. n. 6. part. 4. recent.*

Non obstat, quòd Joannes Angelus hæres gravatus decesserit cum filiis, & sic ex tacita vocatione resultantem ex præsumptione leg. cum avus. C. de fideic. exclusæ censendæ sint substitutæ sorores. Quia ultra quòd Joannes Angelus fuit institutus sua vita durante tantum, cum Elena testatrix de tempore testamenti scivisset filiam Joannis Angeli, Joannam Plautillam, jam esse natam, cessat dicta præsumptio ad tradit. per Tiraquell. in l. si unquam verb. filios non habens numer. 28. C. de revocand. donation. Gomez. *variar. resolut. tom. 1. c. 5. numer. 36. in fine, vers. sed certe.* Roman. *consil. 370. & ibi Mandos. in fine, Riminald. jun. consil. 46. nu. 58. Grat. consil. 9. n. 27. lib. 2. Paris. consil. 19. n. 99. lib. 2. Curt. jun. consil. 33. n. 5. lib. 1.* tanto magis quia hæc testatrix fecit explicitam mentionem de filiis substituti eosdem etiam substituendo, tunc enim non censetur voluisse admittere filios gravati, sed eos excludere, ut tradit Soccin. *sen. in d. leg. cum avus nu. 38. Soccin. jun. consil. 128. num. 53. lib. 1. Mant. de conseq. lib. 10. tit. 8. num. 11. Fusar. quæst. 393. num. 11. Magon. decis. Florentina 52. nu. 12. in princip. & versic. nec obstat, ubi dicit hanc sententiam esse receptam, & maxime quia testes adsunt, qui deponunt quòd Elena testatrix matrimonium Joannis Angeli odio habebat, ut tradit Fusar. in *simil. dict. quæst. 393. num. 120.**

Nec immissionem impedire poterat prætensum creditum dotali Catharinæ uxoris olim Joannis Angeli sui secundi viri; quia hoc creditum minime videtur amplius extare, cum præsumatur exactum ab hæredibus dicti secundi viri, eò quòd fuerit in eadem quantitate ab ipsa solutum tertio viro, cum quo deinde matrimonium contraxit, *summ. Joannæ num. 7.* cum mulier non habere alia bona præter dotem præsumatur, *Theaur. decis. 42. num. 5. Rota decis. 166. num. 1. part. 4. tom. 2. recentior. decis. 231. nu. 2. part. 6. recentior.*

Denique neque immissionem retardare potest detractio legitimæ Joannis Angeli hæredis gravati, & ex quo ipse inventarium non confecit, & corpus hæreditarium alienavit, *Gratian. disp. 570. nu. 29. & seq. cum aliis allegatis in Auximiana fideicommissi 13 Junii 1640, coram Reverendiss. D. meo Decano, & in Romana fideicommissi de Pelariis 28 Januarii 1647, coram R. P. D. meo Arguelles.* Ulterius cum Joannes Angelus, & ejus hæredes fructus & domus controversæ ab anno 1629, quo lis fuit, mota hæc usque perceperint, creditum, si quòd habeat, redditur illiquidum, & sic inefficax ad retentionem, ut fuit dictum in *Signina Salviani 27 Aprilis 1640, coram Reverendiss. Carillo Rot. decis. 493. num. 15. apud Cenc. de cens. & decis. 487. num. 9. & 10. apud Posth. de manu. maxime ad evitandam exclusionem Egidianæ, * ad quem effectum oporteret injustitiam esse claram, & indubitatam, ut per Burrat. *decis. 780. num. 1. Rot. in Ariminen. fideicommissi 28 Januarii 1641, coram R. P. D. meo Cervo, ex quibus esse locum Egidianæ responsum fuit utraque parte, &c.**